Εν όψει εκλογών (Φώτης Μιχαήλ, ιατρός)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 9 Μαρτίου, 2019

Ὁ πολιτισμός, τοὐτέστιν, ἡ ὀργάνωση τοῦ Τρόπου ζωῆς, εἶναι σπουδαία κατάκτηση τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά σαφῶς **μεταπτωτική**. Δηλαδή, εἶναι μέν σημαντικότατο ἐπίτευγμα, ἀλλά **ἀτελές** καί ἐμπαθές. Κατορθώνει καί ἀπαλύνει τόν πόνο τῶν δυσκολιῶν καί ὁμορφαίνει κάπως τήν ζωή τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά **ἀπό μόνος του ὁ πολιτισμός δέν καταφέρνει νά τόν σώσει**. Διότι, ἁπλούστατα, βαθιά στό μεδοῦλι του ἐμπεριέχει ὁ ἴδιος τό στοιχεῖο τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου. Καί ὡς φθαρτός καί θνησιγενής πού εἶναι, ἀδυνατεῖ παντελῶς νά προσφέρει τέλεια καί ἀθάνατα δωρήματα.
''Πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον''. Ἐάν θέλουμε νά μιλᾶμε γιά τελειότητα, τότε, σύμφωνα μέ τήν Πίστη μας, ὀφείλουμε νά στρέψουμε τίς καρδιές μας πρός τόν Οὐρανό, στόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἐκεῖνος εἶναι ἡ Ζωή καί τό Φῶς. Ἐκεῖνος εἶναι ἡ Πηγή παντός ἀγαθοῦ, κάθε τελείου δωρήματος. Ἐκεῖνος εἶναι ἡ Ὁδός. Εἶναι ἡ σαρκωμένη Ἐλπίδα καί Σωτηρία τοῦ Γένους τῶν Ἀνθρώπων. Εἶναι τό τέλειο καί μοναδικό ὑπόδειγμα τῆς ὄντως Ζωῆς.

Μελετῶντας, ἔστω καί ἀκροθιγῶς, τήν ἀργόσυρτη ἱστορική διαδρομή τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, διαπιστώνουμε, ὅτι ὁ κυκλικός χαρακτῆρας τῶν γεγονότων καθορίζεται αἰτιολογικῶς ἀποκλειστικά καί μόνον ἀπό τά πάθη του, ἰδιαίτερα ὅταν αὐτά ἐλευθερώνονται καί ἀφήνονται ἐντελῶς ἀχαλίνωτα.

Μπροστά στήν ἱστορικῶς ἀδιαμφισβήτητη αὐτή πραγματικότητα, πόσο **τραγική** φαντάζει σήμερα **ἡ ἀπομάκρυνσή μας ἀπό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἀνάθεση κάθε ἐλπίδας μας σέ συστήματα ἐγκεφαλικῆς καθαρά ἐπινόησης**, σέ ὑποψήφιους κυβερνῆτες γεμάτους πάθη καί ἀδυναμίες!

Τήν φαυλότητα, τήν ἀναξιοπιστία καί τήν διαστροφή πλήθους ἀξιωματούχων πολιτικῶν καί ὄχι μόνον, τήν δοκιμάσαμε ὡς λαός ἐπί ἔτη πολλά. Ὁ μισόκαλος στήν ἀρχή, μέχρι νά μᾶς βάλει στό χέρι, μᾶς ξεγέλασε μέ δῶρα φανταχτερά. Μέ καλύτερες ἀμοιβές, μέ πολυτελῆ αὐτοκίνητα, μέ ἔγχρωμες τηλεοράσεις, μέ δάνεια γιά διακοπές καί ἐξοχικά, μέ πανέξυπνα κινητά κ.ἄ.π. Στήν συνέχεια, σάν εἶδε ὅτι τσιμπήσαμε, ἔβαλε τά μίσθαρνα ὄργανά του, νά μᾶς χορέψουν κυριολεκτικά στό ταψί. Ἡγεσίες παρηκμασμένες, βουτηγμένες μέσα στήν ἁμαρτία, ἀνέλαβαν νά ὁδηγήσουν καί τόν λαό στόν ἴδιο βοῦρκο, στήν ἴδια παρακμή.

Ἔγραφε συμβουλευτικά ὁ **Μέγας Φώτιος πρός τόν νεοφώτιστο ἡγεμόνα τῶν Βουλγάρων Βόγορι-Μιχαήλ**: «*Ὁ τῶν ἀρχόντων τρόπος νόμος γίνεται τοῖς ὑπό*

χεῖρα».(*) Πρόσεχε Βόγορι. Τό ἦθος τῶν ἀρχόντων γίνεται νόμος γιά τόν ἁπλό λαό. Πρόσεχε, διότι φαῦλοι ἄρχοντες διαπλάθουν φαύλους πολίτες.

Αὐτό ἀκριβῶς πραγματοποιήθηκε καί στήν Πατρίδα μας κατά τά τελευταῖα ἰδιαιτέρως χρόνια, καί ἔτσι φτάσαμε ἐδῶ πού φτάσαμε: Στίς μίζες, στήν διαπλοκή, στήν αἰσχροκέρδεια, στήν διάλυση τοῦ θεόσδοτου θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας, στήν **ἀναγνώριση καί ἐπιβράβευση τῆς διαστροφῆς.**

Στήν ἴδια ἐπιστολή του πρός τόν Βόγορι, ὁ Μέγας Φώτιος ἔγραφε καί τό ἑξῆς: «*Μέθην καί τρυφήν τῶν ἀρχόντων ναυάγιον νόμιζε τῶν ἀρχομένων*».

Πρόσεχε Βόγορι, παιδί μου. Τώρα, πού ἔγινες ἡγεμόνας ἑνός ὁλόκληρου λαοῦ, μήν πάρουν τά μυαλά σου ἀέρα καί τό ρίξεις στά φαγοπότια, στήν χλιδή, στόν πλουτισμό καί τήν ἀκολασία. Ἐάν φερθεῖς ἔτσι, τότε καί ὁ λαός σου θά κάνει τά ἴδια. Πρόσεχε, διότι τό ἀποτέλεσμα θά εἶναι ναυάγιο καί καταστροφή.

Ὁ λόγος τοῦ ἁγίου μας Ἱεράρχου, τοῦ Μεγάλου Φωτίου, ὡς πανεπίκαιρος, βρῆκε δυστυχῶς καί στήν περίπτωση τοῦ δικοῦ μας λαοῦ, κατά τά τελευταῖα χρόνια, πλήρη ἐφαρμογή. Ὁ λαός μας μιμούμενος τήν ''*τρυφήν καί μέθην*'' μεγάλης μερίδος ἀξιωματούχων του (πολιτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, ἀκαδημαϊκῶν κ.ἄ.), ἀπό τήν διαπλοκή, τίς μίζες καί τήν αἰσχροκέρδεια πέρασε πολύ γρήγορα στήν**τρυφηλή ζωή καί τήν ἀκολασία**. Πέρασε στήν ἐλάσσονα προσπάθεια, προχώρησε στά δάνεια, ἔφτασε στήν ὑπερχρέωση καί κατέληξε στό ναυάγιο καί τήν καταστροφή.

''*Τά ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος*''. Τό διδαχθήκαμε, τό ξέραμε, ἀλλά, δυστυχῶς, παρασυρθέντες ἀπό τίς δόλιες ὑποσχέσεις τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς λαός, τό περιφρονήσαμε καί τό πληρώσαμε πανάκριβα. Τό πληρώσαμε. Τό ἐρώτημα, ὅμως, εἶναι: Βάλαμε μυαλό; Ξυπνήσαμε; Μετανοήσαμε; Πήραμε τήν ἀπόφαση νά ἀλλάξουμε ρότα;
Ἀπό τήν πλευρά τοῦ λαοῦ εἶναι ὁλοφάνερες πρός στιγμήν οἱ ἀδυναμίες του γιά δυναμική συλλογική ἀντίσταση καί ταχεῖα ἀνάκαμψη. Ἀδυναμίες, πάντως, σέ μεγάλο βαθμό δικαιολογημένες, διότι τί προϋποθέσεις ἐγρήγορσης μπορεῖ νά διαθέτει ἕνας λαός τεχνηέντως ἐκμαυλισμένος, περιφρονημένος, παρατημένος καί ἀκατήχητος ἐπί ἔτη πολλά;

Ἐντούτοις, τά τελευταῖα γεγονότα μιᾶς ὅλο καί αὐξανόμενης λαϊκῆς ἀντίδρασης ἀπέναντι σέ μειοδοτικές συμπεριφορές τόσο τῆς πολιτικῆς ὅσο καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἡγεσίας, φανερώνουν ὅτι μεγάλη μερίδα τοῦ λαοῦ ἀρχίζει καί ξυπνᾶ. Φαινόμενο ἀδιαμφισβητήτως παρήγορο, ἀλλά ἀκόμα ἀσθενές, ἀδιοργάνωτο καί ἀδύναμο. Ἀνίκανο πρός ὥρας νά μετατρέψει μιά σπίθα παραχωμένη σέ φλόγα δυνατή. Φλόγα, πού θά κάψει κάθε σάπιο, πού θά φωτίσει τίς ναρκωμένες συνειδήσεις μας καί θά ξαναζεστάνει τίς καρδιές μας γιά ἀγῶνες ὑπέρ τοῦ Ὡραίου,

τοῦ Δικαίου καί τοῦ Ἀληθινοῦ.

Πόσο πιό εὔκολα θά γίνονταν τά πράγματα σήμερα στήν πολύπαθη Πατρίδα μας, ἐάν ἀπό τήν πλευρά τους οἱ ἐπίδοξοι αὐριανοί πολιτικοί καί ἄλλοι ἡγέτες εἶχαν τό φιλότιμο νά συμμεριστοῦν καί νά ὑπακούσουν σέ μιά τελευταία πατρική παραίνεση τοῦ Μεγάλου Φωτίου, πού λέει: «*Ὅσῳ δέ τις προέχει τῇ ἀρχῇ, τοσούτῳ χρεωστεῖ πρωτεύειν καί τῇ ἀρετῇ*». Μέ ἁπλά λόγια, **ὅσο πιό μεγάλη ἐξουσία ἀποκτᾶ κάποιος, τόσο πιό πολύ ὀφείλει νά διακρίνεται καί στήν ἀρετή.**

(*) Ἡ παραινετική, πρός τόν ἄρχοντα τῶν Βουλγάρων Βόγορι-Μιχαήλ, ἐπιστολή τοῦ Μεγάλου Φωτίου περιέχεται στό βιβλίο ὑπό τόν τίτλο ''Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως - Ο ΗΓΕΜΩΝ'', τῶν ἐκδόσεων ''ΑΡΜΟΣ''.